

Getypte tekst van M. Snoek Schiedam, Govert dochter (geb 1918); de trouwfoto voorop kreeg ze van haar Nicht Ria Snoek, Johandochter, evenals later een foto van de grafsteen (met geboorte en overlijdensdatum). Tekst gedigitaliseerd door Ria Snoek, Johandochter, geb 1954

Lieve Ellen,

Dit wandkleed is geborduurd door mijn tante Costera. In 1950 was het af - in jouw geboortejahr dus. In welke jaren ze is geboren en overleden weet ik niet; wél dat ze op 11 mei jarig was. Haar trouwdatum is wel bekend: op 01-10-1913 trouwde (Costera Cozijnsen met Zwerus de Nooij, broer van mijn moeder. Zo werd ze, 5 jaar later, mijn tante! Samen met zijn broers Piet en Ko zette oom Zwerus het schildersbedrijf van zijn vader voort; na enige tijd breidden ze het zelfs uit tot een verffabriek. Daarvan werd de naam: MACOSTAN, samengesteld uit de eerste letters van de echtgenotes van de firmanten: Maria (van oom Piet), Costera, Anna (van oom Ko).

Tot hun verdriet kregen oom Zwerus en tante Costera geen kinderen. Als teken van medeleven en troost gaven twee stel ooms en tantes, één van hun zoons de naam "Zwerus" en noemden oom Ko en tante An hun vierde dochter "Costera", afgekort tot "Erie". In 1964 overleed oom Zwerus, op de leeftijd van 78 jaar. Dat was heel zwaar voor zijn "Cosje"; ze vond een plaats in een verzorgingshuis in Ede, vlakbij hethuis, waar ze het eerst goed naar de zin had. Helaas, door toenemende dementie moest ze tenslotte naar een verpleeghuis in Veenendaal. Een aanngetrouwde nicht, schoondochter van oom Piet, wonend in Ede, bezocht haar daar regelmatig en deed wat anders een dochter zou doen: financiën regelen, mee naar de dokter, kleding kopen enz. Een enkele keer ben ook ik bij

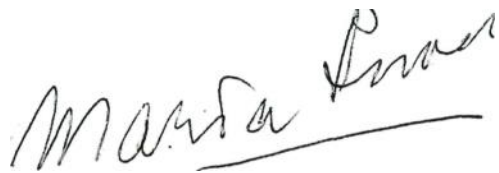
haar geweest. Ze maakte een tevreden indruk, zag er goed uit EN leefde, zo te zien, probleemloos. In de jaren 1980 overleed ze.

En nu terug naar het wandkleed! Zoals te begrijpen viel er in 1945, direct na de oorlog, onnoemelijk veel op re ruimen, repareren en op te bouwen. Iedereen was op

zijn manier druk. Maar tóén... verscheen in een nederlands tijdschrift het borduurpatroon voor dit wandkleed. Héél veel dames maakten het, o.a mijn moeder en tante Costera. Dat van mijn moeder hangt nu bij Wim en Trijnie, sinds 1973. Ook de kamer van tante Costera moest worden ontruimd. Dat nam tante Cor op zich, een jongere zus van mijn moeder. Zoveel mogelijk probeerde ze voor alles een geschikte plaats te vinden. Het wandkleed gaf ze aan mij; wat was ik er blij mee en had het gevoel of tante Costera het me persoonlijk had overhandigd! Ellen, je weet nu wat de letters C.C. betekenen. De spreuk die eronder staat is uit psalm 90. In vers 12 staat: "Leer ons zo Onze dragen tellen dat wijsheid ons hart vervult". Of, in een oudere vertaling: ... "dat wij een wijs hart bekomen." In het laatste vers van psalm 90 volgt nog: "En bevestig Gij het werk onzer handen over ons, ja, het werk van onze handen, bevestig dat!"

Lieve Ellen, dit vraag ik niet alleen voor mezelf, maar ook voor jou en de jouwen: dat tenminste een deel van wat we doen in dit leven van blijvende waarde mag zijn voor het Koninkrijk der Hemelen!

Schiedam, november 2014

A handwritten signature in dark ink, reading 'Maria Kraai'. The signature is written in a cursive style and is underlined.

P.S. Sorry voor de vele typefouten: je weet, dat ogen en handen niet goed meer samenwerken! Het resultaat levert zulk slordig werk op - maar het is gelukkig nog wel leesbaar!

P.S. 2: Ik ben heel blij dat jij dit wandkleed graag wilt hebben en dat het nu zo'n goede plaats heeft!

P.S. 3: Ik dank je uit de grond

van mijn hart dat je mij al zóveel jaar
hebt geholpen om zelfstandig te blijven
wonen!